

la pódiu divadla DIOD se představil soubor GT Hlinsko, který se inspiroval známým filmem Karla Zemana a předvedl příběh o rivalitě v lásce i o souboji dvou různých druhů fantazie. Baron Prášil i Měsíčník Toník mají své sny a představy o lásce. Toník se třeba v Turecku zamiluje do princezny, kterou s Prášilem unesou ultánovi. Baron pak vymyslí trik, jak zmást turecké námořnictvo – jejich loď zahalit do kouře od dýmek s tím, že Turci nebudou vědět, kam pálí, a loď si dělovými koule potopí sami. Ke dnu jde však i Prášilova loď, navíc její posádku sežere velryba. Festival pokračuje v Jihlavě do soboty. Program je na www.jid.slun-eweb.cz. (jpa)

Baron Prášil a Měsíčník Toník
Foto: Jaroslav Šnajdr, MAFRA

Dobrovolné hasiče z Jihlavska už po šesté prověří Ježkovovo peklo

JAVSKO (jif) Vynést co nejrychleji plnou vodu do prudkého potoka s převýšením 35 metrů, silový zápas s protivníkem na podání nebo pomoc při pádu letadla. To jsou jen tři z celkem 17 úkolů, které čekají v noci na neděli na dobrovolné hasiče v extrémním záleží Ježkovovo peklo. „Chlapi vždycky říkají, že by měli trať ještě těžší, ale už není kam dál jít,“ usmívá se jeden z organizátorů Jiří Bláha, který je zároveň starostou Okresního sdružení hasičů Jihlava. V předchozích pět ročníků mu záleželo na pravdě. Loni například jeden z jednotek bojovalo místy až s atnáctistupňovým mrazem, při

němž hasičům zamrzaly hadice. Před lety zase organizátoři nachystali výstup na věž svatého Jakuba v Jihlavě s kompletní výstrojí včetně dýchacích přístrojů.

„Letos jsme se o to však nepokoušeli. Před několika měsíci tam měli taktické cvičení profesionálů a schody jsou tak sešlapané, že jsem se pražských premonstrátů, kterým kostel patří, raději ani neptal, zda bychom tam mohli mít stanoviště,“ usmívá se Bláha.

Tomu se na soutěži líbí zejména fakt, že skloubí hned několik věcí. Kromě měření sil slouží jako povinná odborná taktická příprava a plní i funkci prověřovacího taktického cvičení. Soutěž je primárně

určena pro sbory ze dvou jihlavských okresů, ale pravidelně se jí zúčastňují i hasiči z jiných krajů.

Ježkovovo peklo si během pěti let vydobylo poměrně vysokou prestiž. Extrémní klání, které začíná vždy navečer a končí nad ránem, navíc velmi bedlivě sledují i starostové jednotlivých obcí. „Během noci mi volají a ptají se, jak si vedou ti jejich,“ přitakává Bláha.

Soutěž zatím poznala pouze tři vítěze. Dvakrát se z triumfu radovali hasiči Velkého Beranova a Hybálce, jednou sbor z Luk nad Jihlavou. Zatím nikomu se však nepodařilo prvenství obhájit. Letos mají šanci tuto statistiku změnit hasiči z Hybálce.

Rektor končí. Chce víc učit a psát

JHLAVA Vysoká škola polytechnická bude mít od 1. června nového rektora. Sedmatřicetiletý Jakub Novotný v této funkci skončí k 31. květnu.

„Rozhodl jsem se už nekandidovat na další funkční období. Mám plány ve svém akademickém rozvoji. Už kdysi jsem se rozhodl pracovat na vysoké škole, předávat studentům znalosti, to mě baví. A stejně tak i výzkum a publikování, na což jsem však kvůli pozici rektora neměl příliš čas, a tak to šlo stranou,“ vysvětluje Jakub Novotný.

Takže vás ke změně vedla touha být se studenty v bližším kontaktu a psát?

Kontakt se studenty mi nechybí, i jako rektor učím několik hodin týdně. Za ty roky jsem se ale už dál ne-

rozvíjel, nepublikoval nic kvalitnějšího. Přece jen je podle mě potřeba se na výuku hlouběji připravovat.

Chtěl bych akademicky růst.

Co jste už za svou kariéru vydal?

Publikoval jsem toho více. Asi nejprestižnější bývá vždy, když vám něco otisknou v kvalitním odborném časopise. V této kategorii ale zatím v podstatě nic zásadního nemám. Nejvíce pyšný jsem na učebnici projektového řízení, kterou jsme dali do kupy s několika dalšími autory. Byla určena pro odborný ústav jednoho ministerstva. Šlo o investiční řízení a hodnocení projektu používané pro vzdělávání zaměstnanců.

k dalšímu případu v nedaleké obci Čistá. Tam bagr narazil na podivný kovový předmět podobný čince. „Pyrotechnik určil, že jde o středový náboj ze zemědělského stroje,“ uvedl mluvčí policie Martin Dušek. (mkk)

TRNAVA

Turisté zahájí sezonu u syenitových skal

Klub českých turistů z Trnavy na Třebíčsku zahájí v sobotu sezonu pochodem k syenitovým skalám u Pocoucova a k zámku v Budišově. Start pochodu pro obě trasy bude v 10 hodin u kulturního domu v Trnavě, kam se účastníci také vrátí. Dostanou mapky tras a také pamětní listy. Kratší trasa měří 10 kilometrů, delší je dvojnásobná. Pochod se koná za každého počasí. (tb)

A teď něco konkrétního připravujete?

Teď mi určitá věc tak trochu leží v šuplíku. Připravujeme komplexní vysokoškolskou učebnici a opět z projektového řízení, což je oblast, kterou vyučuji. Doktorát mám z aplikované informatiky a manažerských systémů. A to je sféra, na kterou se chci opět zaměřit.

Jako rektor končíte k poslednímu květnu, co budete dělat dál?

Chci tu zůstat samozřejmě dál jako akademický pracovník, tedy vysokoškolský učitel. To znamená přibrat si více hodin výuky, než jaký objem jsem měl na pozici rektora. Předpokládám, že to bude v oblasti informačních systémů a projektového řízení.

» Pokračování na str. B3

Polytechnice bude směr udávat žena

Jihlavská Vysoká škola polytechnická má zatím sedm studijních oborů, všechny bakalářské. Vzdělává více než tři tisícovky lidí a sídlí v historické budově vedle jihlavského autobusového nádraží. Jakým směrem se bude vyvíjet v příštích čtyřech letech a kdo bude její hlavní „kormidelníci“? To určí **volba rektora v pondělí 24. března. Jsou dvě kandidátky.**

Eva Lajtkepová Na polytechnice působí od roku 2009, na post prorektorky pro studium nastoupila v září 2011. Foto: Petr Lemberk, MAFRA

Alena Štěrbová Na jihlavské vysoké škole působí od ledna 2007 jako prorektorka pro rozvoj. Má na starost také oblast celoživotního vzdělávání a mezinárodní vztahy. Foto: Jaroslav Šnajdr, MAFRA

Vize Štěrbové: Centrum vzdělávání, které zajímají potřeby trhu práce

JIHLAVA „Kdo chvíli stál, již stojí opodál.“ Nerudův citát si mimo jiné zařadila do svého volebního programu na pozici rektorky Alena Štěrbová.

Pokud zvítězí, bude usilovat o to, aby se polytechnika stala vzdělávacím a duchovním centrem Vysočiny. „Naše škola bude otevřenou vzdělávací institucí,“ uvádí. Slibuje třeba také další rozvoj jedinečného systému praxí, nebo pot, krev a slzy, ale i pochvalu pro spolupracovníky.

Alena Štěrbová působí na jihlavské vysoké škole od ledna 2007 jako prorektorka pro rozvoj. Má na starost také oblast celoživotního vzdělávání a mezinárodní vztahy.

Dříve byla aktivní v politice na hejtmánství. Tam pracovala v letech 2001 až 2004 jako náměstkyně hejtmana pro školství. Později byla náměstkyní ministryně školství. Po těchto zkušenostech se však vrátila na Vysočinu a pomáhala rozvoji mladé vysoké školy.

Čím novým chce například oslovit?

„Naše vysoká škola bude nyní mít za sebou deset let od svého vzniku a je třeba stále pokračovat v jejím dalším rozvoji. Akreditace všech stávajících studijních bakalářských oborů, kromě zcela nového oboru Zdravotně sociální pracovník, byly prodlouženy v minulém roce až do roku 2019. Ale bylo

» **To, že nemáme magisterské obory, je příčinou odchodu části úspěšných absolventů bakalářů na jiné vysoké školy mimo region.**

by zásadní chybou čekat v klidu až na rok 2018 a nic nového nepřipravovat. VŠPJ by se měla stát plnohodnotnou vysokou školou i s navazujícími magisterskými obory, a to během dalšího čtyřletého rektorského období alespoň v jednom studijním oboru,“ uvedla Štěrbová.

Není zcela spokojena s tím, jak polytechnika pokrývá potřeby trhu práce. „Hodně firem volá po větším počtu techniky vzdělaných bakalářů,“ zmínila ve svém volebním programu.

Magisterský obor by se v Jihlavě hodil podle ní i proto, aby mladí lidé neopouštěli Vysočinu. „To, že nemáme magisterské obory, je příčina odchodu části úspěšných absolventů bakalářů za navazujícím studiem na jiné vysoké školy mimo region. Často se však již na Vysočinu po studiích nevracejí,“ upozornila Štěrbová.

Důraz klade i na kvalitní mezinárodní kontakty polytechniky a mobilitu studentů i pracovníků. Vynechávat z priorit nechce ani celoživotní vzdělávání, bude-li šéfku vysoké školy.

Také ona ví, že o studenty budou vysoké školy v Česku v příštích letech bojovat. V roce 2020 bude studentů ve srovnání s rokem 2012 podle odhadů téměř o 30 procent méně.

Jaroslav Paclík, Zuzana Dudášová

Pokusme se o magistry a udělejme něco s parkem, plánuje Lajtkepová

JIHLAVA Postavit novou posluchárnu, dokončit rekonstrukci jednotlivých částí hlavní budovy a řešit zatím ladem ležící rozvojový areál v parku za soudem u třídy Legionářů. Mimo jiné má tyto priority ve svém volebním programu na pozici rektorky Vysoké školy polytechnické v Jihlavě Eva Lajtkepová.

Na polytechnice působí jako prorektorka pro studium od září 2011. „Školu znám dobře, stejně tak akademický život a jeho hodnoty. Pracuji zde od roku 2009,“ uvedla žena, která se do Jihlavy stěhovala z Brna. „Mám velmi ráda školu i Jihlavu. Na polytechnice se mi vždy líbilo její neanonymní prostředí pro studenty i pracovníky, chuť se zlepšovat a jít dopředu. Je

tu také významné spojení s Krajem Vysočina a městem Jihlava,“ dodala současná prorektorka.

Navrhuje, aby polytechnika zvažila, zda se nepustit také do magisterského studia. Zatím se v Jihlavě dají studovat „jen“ tříleté bakalářské obory. „Jde o zvažení, zda VŠPJ disponuje dostatečnými odbornými a finančními zdroji a zda po pečlivé přípravě můžeme vyhovět standardům Akreditační komise,“ zmiňuje ve svém volebním programu Lajtkepová.

Za plus považuje, že polytechnika má své obory jistě minimálně do roku 2019. „Reakreditace poskytuje pro nejbližších několik let potřebný prostor pro zkvalitňování výuky, bakalářských prací a praxí,

zavádění dalších moderních výukových metod a zlepšení motivujícího studijního prostředí,“ zmínila adeptka na rektorku.

„Ráda bych pokračovala v tom, co jsme již jako vedení školy v předchozích letech započali. Samozřejmě mám stanovené priority. Ty vyplývají ze současných podmínek pro veřejné vysoké školy v Česku i z toho, že si přeji, aby Vysoká škola polytechnická byla skutečně sebevědomou vysokou školou,“ řekla Eva Lajtkepová.

Je si vědoma i demografického vývoje, kdy dojde celorepublikově k poklesu počtu studentů a tedy ke zvýšení konkurence mezi vysokými školami.

Jaroslav Paclík, Zuzana Dudášová

Rektor Novotný končí. Chce víc učit a psát

» Pokračování ze str. B1

Vy jste na Vysoké škole polytechnické jako pedagog od 1. ledna 2005, změnili se za ta léta studenti?

To vždy závisí na konkrétní skupině studentů, i když markantní rozdíl v nich nejsou. Ale co jsem si všiml, začínají být čím dál více zvyklí na značný komfort. Na to, že všechny informace dostanou naservírovány takřka na stříbrném podnose. A jsou i emancipovanější, než jsme byli my.

Myslíte, že vás teď okolí bude vnímat jinak, když z vedoucí pozice půjdete do té „nižší“?

Já bych to rozhodně nebral jako nějaký dramatický sestup. Je to moje rozhodnutí, nebyl jsem takřkajíc vyhozen. I když je pravda, že bych samozřejmě nemusel být automaticky znovu zvolen, třebaže bych kandidoval. Moje manažerská kariéra na vysoké škole byla rychlá a nestandardní v tom, že jsem pozice rektora dosáhl dost mladý, ve třiatřiceti letech. Většinou se tam člověk dostane až později, na vrcholu akademické kariéry.

Připadal jste si na rektora moc mladý?

Takhle úplně to není. Spíš mám teď motivaci v tom, že se chci opravdu

věnovat výuce a výzkumu. To dělá vysokoškolského učitele učitelem. Neměl jsem na to teď čas a byl bych později „nepoužitelný“. Přirovnal bych to ke sportu. Z aktivního sportovce se stane trenér zpravidla ke konci kariéry. V akademickém životě to samozřejmě až tak neplatí, protože ta kariéra se tady dá budovat až do vysokého věku. Ale určité paralely tam jsou. A jakmile jste v pozici trenéra nebo funkcionáře, tak už nemáte čas na ten vlastní trénink a zhoršujete se. Podobné je to tedy i v akademické oblasti. Teď zas chvíli potřebuju „trénovat“.

Nebude něco, co vám bude chybět? Třeba tahle pěkná útulná kancelář...

Z hmotných věcí mi určitě nic chybět nebude. V pracovní už nebudu asi sám, ale s lidmi, a být v kolektivu bude podle mě určitě lepší. I když teď to objektivně posoudit nedokážu, to se uvidí časem.

Co říkáte na kandidátky na rektorku?

Obě dámy jsou nyní v určených oblastech zástupkyněmi rektora. Do pozice prorektorek jsem si je vybral a jmenoval já sám. Můžu tedy říct, že ať už volby dopadnou jakkoli, tak kontinuita školy, myslím, zůstane zachována.

Jakub Novotný Foto: MAFRA

» **Moje manažerská kariéra na vysoké škole byla rychlá a nestandardní v tom, že jsem pozice rektora dosáhl dost mladý, ve třiatřiceti letech.**

Volba bude tajná, zúčastníte se jí 24. března také?

U volby nového rektora budu jako přihlížející, volí členové akademického senátu.

Příští rok měla být hotová multifunkční posluchárna. Pro školu znamená mimo jiné přednáškový sál. Jak plány dopadly?

Jde to pomaleji, než jsme chtěli. Některé věci zdržely změny vlád, investici platí stát. Koncem loňského roku jsme veřejnou zakázkou vybrali zhotovitele stavební dokumentace. Stavební práce začnou nejspíš až v roce 2015. Pro letošní rok máme naplánovanou rekonstrukci historické auly. Ta by se měla zmodernizovat a dostat například novou ventilaci. Přitom však chceme maximálně zachovat historický ráz a vrátit jí původní vzhled se zdobnými prvky.

A máte ještě něco, co byste rád jako rektor dokončil?

Do posledního dne budu činit všechny věci, které budou potřeba. Pochopitelně nejde, že bych pustil tužku a řekl, že je mi to vlastně jedno.

Co se vám v čele školy povedlo?

Jsou to většinou věci, na kterých se podílí celý tým – vedení školy, vedoucí kateder a celá řada dalších pracovníků. Kdybych teď měl skládat účty, tak je podle mě škola stabilnější a silnější, než byla. Tím nechci říci, že bych ji dostal ve špatném stavu. Ale měla za sebou jen pět let fungování, takové to rané budovatelské období.

Zejména se nám podařilo upevnit a rozšířit akreditované obory. Vý-

Aula
Při rekonstrukci by měla dostat původní historický vzhled. Foto: VŠPJ

razně se proměnila a zkvalitnila skladba pracovníků školy, zejména akademiků. Zvýšil se poměr docentů a výrazně navíc přibýlo vyučujících s absolvovaným doktorským studiem, tedy s titulem Ph.D. za jménem. Pracovníci školy začali také více vytvářet významnější výstupy výzkumných a tvůrčích aktivit. Škola získala od vládní Rady pro výzkum, vývoj a inovace status výzkumné organizace. Koncem loňského roku jsme rovněž obdrželi od Evropské komise takzvaný DS Label. Dokument, který potvrzuje, že námi vydávaný vysokoškolský diplom odpovídá určitým daným standardům. Již několik let u nás absolventi dostávali diplom s dodatkem v angličtině, což zvyšuje jeho hodnotu.

A na čem byste naopak nejraději ještě zapracoval?

Těch výzev je spousta. Ale není nic, čeho bych vyloženě litoval, že se mi nepodařilo. Možná to, že jsem od svého předchůdce zdědil určité plány na realizaci strojírenských oborů a neuskutečnil je. Ale situace je taková, že připravit strojařské obory je nesmírně nákladné a zároveň velmi riskantní a obtížné. O studium technických oborů je totiž velmi malý zájem. Jsem rád, že rozvíjíme alespoň elektrotechniku.

Jak je to s uplatnitelností absolventů na trhu práce?

Liší se podle oborů. U zdravotnických je vysoká i díky tomu, že se nabírá omezený počet studentů. U elektrotechniky a informatiky není problém, takto profilovaných lidí je totiž nedostatek. Problémy jsou – ale to i celorepublikově – u absolventů ekonomických oborů.

Zuzana Dudášová